

však nariadili, že musí ísť so mnou. Keď som požiadal veliteľa vojenskej stráže, mohol som ju tam nechať. Keď sme prišli z Parkána (*Štúrovo*) z kasární, o 23.30 som sa hlásil na četnickej stanici, že sme sa vrátili a požiadal som kľúče od svojho bytu. Povedali nám, že kľúče dostaneme až ráno od starostu. Zatiaľ s nami spisovali zápisnicu. Pritom mi povedali: Poďte sem, Vy hlúpy Slovák. Bolo by Vám treba odrezat' hlavy, postrieľať ako psov a hodiť do Dunaja.

Musel som tam zanechať majetok aj s inventárom. So sebou som si mohol vziať len veci, ktoré sa mi vmestili na voz mimo rádia, bicykla a jazdeckého sedla.

Iné neviem nič vypovedať.

Svedok:
strážmajster Srb

Anton K., v. r.
stránka

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., bez č.

145

9. december 1938, *Dunajská Lužná–Nové Košariská*.

Protokol napísaný na žandárskej stanici s Evou H., predtým obyvateľkou obce Horná Potôň, ktorá vypovedala, že po rabovaní maďarským civilným obyvateľstvom a po vyhnaní ostatných Slovákov rozhodla sa opustiť okupované územie, kde zanechala nehnuteľný majetok.

Protokol

Eva H. udáva:

Po obsadení zabratého územia maďarským vojskom prišlo maďarské obyvateľstvo na samotu Benkova Potoň-Lúka (*Horná Potôň*) a rabovalo. Rabovačkou som nebola poškodená, lebo nebolo čo vziať. Našich susedov Slovákov maďarské obyvateľstvo a orgány z Maďarska vyhánali. Keď nás susedia opustili a ostali sme sami Slováci, z obavy pred maďarským nátlakom a obyvateľstvom sme sa 8. 12. 1938 z Maďarska odsťahovali.

Na mieste sme zanechali rodinný domček a 997 siah lúky. Všetko v úhrnnej cene 5 000 Kč. Toto bolo majetkom môjho nedospelého 6-ročného synka Ladislava B., ktorý sme kúpili za sirotské peniaze.

Násilie na mojej osobe a na mojich príbuzných maďarské orgány nepáchali.

Protokol po predčítaní podpísaný.

Svedkovia:
práporčík Petira, v. r.
strážmajster Kasanický, v. r.
strážmajster Kadlec, v. r.

Oznamovateľka:
Eva H., v. r.